

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 10 sierpnia 1957 **Nr 7** Poz. 21—24

TREŚĆ:

21.

INSTRUKCJA Nr KS 11/57

z dnia 12 lipca 1957 r.

w sprawie sporządzania przez jednostki nadrzędne zbiorczych sprawozdań z gospodarki funduszem zakładowym.

Ministerstwo Finansów (Departament Księgowości) w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym ustala następujące wytyczne, dotyczące sporządzania zbiorczych sprawozdań z gospodarki funduszem zakładowym na rok 1957.

1. Jednostki nadrzędne sporządzają kwartalne i roczne zbiorcze sprawozdania z gospodarki funduszem zakładowym w oparciu o dane wynikające ze sprawozdań jednostek samodzielnie bilansujących, sporządzanych w myśl instrukcji Nr KS 10/57 z dnia 21 czerwca 1957 r. w sprawie niektórych zmian w instrukcjach i formularzach sprawozdawczych w zakresie finansowej sprawozdawczości statystycznej przedsiębiorstw uspołecznionych na rok 1957 (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 6, poz. 18).
2. Zbiorcze sprawozdanie z gospodarki funduszem zakładowym powinno być uzupełnione następującymi danymi:
   a) liczba przedsiębiorstw podległych jednostce nadrzędnej, objętych przepisami o funduszu zakładowym na r. 1957,
   b) liczba przedsiębiorstw, które w okresie sprawozdawczym spełniły warunki przewidziane w przepisach dla utworzenia funduszu zakładowego,
   c) liczba przedsiębiorstw, które dokonały w okresie sprawozdawczym odpisów zaliczkowych na fundusz zakładowy,
   d) łączna suma wyników ponadplanowych przedsiębiorstw, które w okresie sprawozdawczym dokonały odpisów zaliczkowych na fundusz zakładowy (suma zysków ponadplanowych powiększona o sumę zmniejszeń strat planowanych w przedsiębiorstwach planowo-deficytowych),
   e) liczba przedsiębiorstw, w których odpisy na fundusz zakładowy na jednego zatrudnionego wynosiły:
      od 1 zł do 50 zł
      „ 51 „ „ 300 „
      „ 301 „ „ 600 „
      „ 601 „ „ 1200 „
      powyżej 1200 „
   f) liczba przedsiębiorstw, które wobec niespełnienia warunków przewidzianych przepisami o funduszu zakładowym dokonały odpisu w wysokości 0,2 planowanego osobowego funduszu płac.
3. Dla przedsiębiorstw, które dopełniły warunków, wymaganych dla utworzenia funduszu zakładowego, a nie dokonały odpisów zaliczkowych — należy podać wszystkie dane wymienione w części I sprawozdania z gospodarki funduszem zakładowym (podstawa dokonania odpisu) z wyjątkiem kolumny 5 oraz w części II (obliczenie funduszu zakładowego za okres sprawozdawczy).
4. Dane, o których mowa w niniejszej instrukcji sporządza się w formie załącznika do zbiorczego sprawozdania z gospodarki funduszem zakładowym.
5. Zbiorcze sprawozdanie z gospodarki funduszem zakładowym jak również załącznik o którym mowa w pkt 4, winny być przesyłane adresatom wg rozdzielników, wynikających z obowiązujących instrukcji w sprawie sprawozdawczości finansowej na rok 1957.
6. W związku z opóźnieniem druku nowego formularza sprawozdania z gospodarki funduszem zakładowym, wprowadzonego instrukcją powołaną w pkt 1 — przesuwa się termin złożenia powyższego sprawozdania za II kwartał br., a dla jednostek nadrzędnych o dni 10.

Dyrektor Departamentu Z. Paryziński

22.

OKÓLNIK Nr KS. 12/57

z dnia 23 lipca 1957 r.

w sprawie zaokrąglania kwot wynikających z rozliczeń przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej z budżetem Państwa z tytułu należności podatkowych i niepodatkowych.

Ministerstwo Finansów przypomina o konieczności przestrzegania przez przedsiębiorstwa gospodarki uspołecznionej przepisów zarządzenia Ministra Finansów z dnia 17 maja 1952 r. w sprawie zaokrąglania podstawy opodatkowania, kwot należności podatkowych i innych, podstawy obliczania i kwot odsetek (dodatku) za zwłokę oraz podstawy obliczenia i kwot kosztów egzekucyjnych (Monitor Polski Nr A-53, poz. 785 i z 1956 r. Nr 56, poz. 613) przy dokonywaniu rozliczeń z budżetem Państwa należności podatkowych oraz należności niepodatkowych (np. wpłaty z zysku, nadwyżki środków obrotowych, różnice budżetowe), jak również odsetek za zwłokę i kosztów egzekucyjnych.

W myśl powołanego zarządzenia przedsiębiorstwa gospodarki uspołecznionej przy dokonywaniu rozliczeń powyższych należności obowiązane są do zaokrąglania kwot wynikających z tych rozliczeń do pełnych złotych zarówno przy odprowadzaniu ich na rachunek właściwego wydziału (oddziału) finansowego jak i na rachunki rozliczeń jednostek nadrzędnych oraz na rachunek bankowy Ministerstwa Finansów — Departament Dochodów Państwowych.

Zaokrąglenie następuje w ten sposób, że końcówki groszowe nie przekraczające 50 gr pomija się. a końcówki przekraczające 50 gr zaokrągla się w górę do pełnego złotego.

W przypadku, gdy podstawę rozliczeń, o których wyżej mowa, jak również ich ewidencji w księgach przedsiębiorstwa stanowią dokumenty wystawiane przez przedsiębiorstwa, dokumenty takie należy wystawiać w kwotach zaokrąglonych do pełnych złotych.

W przypadku gdy zaokrąglenie kwot bezpośrednio w dokumencie nie jest możliwe np. w przypadku płatności podatku obrotowego od obrotów ze sprzedaży przedsiębiorstwom handlu zagranicznego produktów przeznaczonych na eksport, na kontach rozrachunków z organami finansowymi należy księgować kwoty zaokrąglone do pełnych złotych, odnosząc jednocześnie różnice groszowe na konto „straty i zyski".

Wicedyrektor Departamentu H. Druska

23.

OKÓLNIK Nr PO 19/57

z dnia 30 lipca 1957 r.

w sprawie ustalania dochodu na podstawie znamion zewnętrznych.

Ministerstwo Finansów uchyla okólnik z dnia 7 lutego 1957 r. w sprawie ustalania dochodu na podstawie znamion zewnętrznych (Dziennik Urzędowy Min. Fin. Nr 3, poz. 6).

Mając jednakże na uwadze użyteczność gospodarczą indywidualnego rzemiosła i przemysłu prywatnego poleca, aby organa finansowe nadal nie wszczynały dochodzeń co do pochodzenia funduszów zużytych i zużywanych na zakładanie nowych warsztatów rzemieślniczych i innych zakładów przemysłowych.

Podsekretarz Stanu J. Trendota

24.

OKÓLNIK Nr KS. 13/57

z dnia 8 sierpnia 1957 r.

zmieniający okólnik Nr KS. 13/56 z dnia 16 czerwca 1956 r. w sprawie księgowego ujęcia inwestycji wykonywanych systemem gospodarczym oraz w sprawie księgowania materiałów oddanych do przerobienia w ramach zleceń inwestycyjnych spółdzielniom pracy.

W związku z zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 4 czerwca 1957 r. w sprawie organizacji finansowej wykonywania inwestycji systemem gospodarczym, zasad i trybu rozliczeń z tytułu ich wykonania oraz kontroli finansowej płac ze środków inwestycyjnych (Monitor Polski Nr 49, poz. 307) w okólniku Nr KS. 13/56 z dnia 16 czerwca 1956 r. w sprawie księgowego ujęcia inwestycji wykonywanych systemem gospodarczym oraz w sprawie księgowania materiałów oddanych do przerobienia w ramach zleceń inwestycyjnych spółdzielniom pracy (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 10, poz. 25) wprowadza się następującą zmianę:

W części I, ustępy: 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Z końcem każdego miesiąca — w oparciu o odpowiednie protokóły odbioru — z konta 15 „Produkcja pomocnicza" przenosi się w ciężar konta 195 „Sprzedaż usług nieprzemysłowych" rzeczywiste koszty zakończonych elementów scalonych wykonywanych obiektów. W wyniku tego księgowania, na koncie analitycznym „Roboty budowlano-montażowe" może pozostać saldo, wyrażające koszt robót niezakończonych. Podziału kosztów rzeczywistych robót budowlano-montażowych pomiędzy koszty zakończonych elementów scalonych robót a koszty robót niezakończonych można dokonać w następujący sposób

Odkreśla się na koniec miesiąca:

1)
 a) wartość robót zakończonych elementów scalonych według cen kosztorysowych (wg. faktury),
 b) wartość robót niezakończonych elementów scalonych; przy obliczeniach tych należy opierać się na wskaźnikach zaawansowania robót, np.:
 element scalony x wartość kosztorysowa — zł 100,
 zaawansowanie robót na koniec miesiąca — 30%,
 wartość kosztorysowa robót dotąd wykonanych w cenach kosztorysowych: 100 x 30% = 30.

2) Poniesione koszty rzeczywiste dzieli się proporcjonalnie do wielkości kwot, o których mowa w pkt 1 lit. „a" i „b", na:
 a) część dot. produkcji niezakończonej oraz
 b) część dot. zakończonych scalonych elementów.

Można również stosować sposób podany w pkt 6 okólnika Nr KS. 31/55 z dnia 20 grudnia 1955 r. w sprawie wytycznych do wprowadzenia zmian i uzupełnień w branżowych planach kont dla przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego (Dz. U. Min. Fin. Nr 1, poz. 1).

7. Bieżąco, w miarę odbioru wykonanych (zakończonych) robót, na dobro konta 195 „Sprzedaż usług nieprzemysłowych" i w ciężar konta 011 „Inwestycje rozpoczęte" księguje się wartość kosztorysową tych robót z ewentualnym potrąceniem nakładów sfinansowanych bezpośrednio ze środków inwestycyjnych (np. wartość materiałów ewidencjonowanych na koncie 012 „Materiały na inwestycje").

Rozliczenie (refundacja) środków obrotowych zaangażowanych w działalność inwestycyjną następuje przez opłacenie wartości kosztorysowej zakończonych robót z rachunku inwestycyjnego na rachunek rozliczeniowy. Podstawą rozliczenia jest wystawione przez inwestora polecenie przelewu, do którego załącza się kosztorys wykonawczy oraz protokół odbioru robót".

Dyrektor Departamentu Z. Paryziński

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Świętokrzyska 10-12

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 40; półrocznie — zł 22; kwartalnie — zł 12.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na r-k Ministerstwa Finansów — Zarząd Centralny Nr 1529-91/1-650 w NBP V Oddział Miejski w Warszawie.

Otrzymana wpłata traktowana będzie jako zamówienie.

Należy zaniechać wysyłania zamówień i zawiadomień o dokonaniu wpłat. Rachunki wystawiane nie będą.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji w terminie do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Cena zł 0,50

ODBIORCA

1100

Biblioteka Jagiellońska

KRAKÓW

Al. Mickiewicza 22

Druk. PWPW, Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 8247.57.-16.500 B-13.